

TEZAU LITURGIC
12 IULIE
+IOIL FRAGKAKOS,
MITROPOLITUL EDESSEI

SLUJBA
SF.CUVIOS
PAISIE
EZNEPIDIS
DE LA SUROTI

ATENA, 2020

12 ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΑΪΣΙΟΣ ΟΣΙΟΣ ΑΓΙΟΡΕΪΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Ποίημα Μητροπολίτου Εδέσσης Ιωήλ Φραγκάκου

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ίστωμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς
Προσόμοια. Ἦχος δ'. Ἦδωκας σημείωσιν.

Ὅσιε Παῖσιε, Φαράσων δένδρον πολύκαρπον, τῶν
τοκέων σου καύχημα, Ἄθωνος τὸ κλέϊσμα, καὶ τῆς
Ἐκκλησίας, στύλος ἐγκρατείας, ἐν τοῖς ἐσχάτοις τοῖς
καιροῖς, σημείοις ὄντως τοῖς θαυμασίοις σου, ἐφάνης
ἀξιάγαστε· διὸ πιστῶν τὰ ἀθροίσματα, κατὰ χρέος τὸν
βίον σου, εὐφημοῦμεν τοῖς ᾠμασιν.

Ἦχων πρὸς τὸν Κύριον, ἐξ ἀπαλῶν τῶν ὀνύχων σου,
ἀκατάβλητον ἔρωτα, πάτερ ἀνεγίνωσκες, βίους τῶν
Ἁγίων, καὶ Ὁσίων πάντων, καὶ εὐσεβείας ὁδηγούς,
ἐκλέξας τούτους θεοχαρίτωτε, συνέμπορος
στερρότατος, τῆς ἐγκρατείας γεγένησαι, καὶ νηστείας
Παῖσιε, τῆς Κονίτσης καλλώπισμα.

Πάτερ ὀσιώτατε, τοὺς λογισμοὺς ἀπεκήρυξας, τοῦ
δεινοῦ πολεμήτορος, καὶ ὡς καθαρότατος, ἐν τῇ σῇ
καρδίᾳ, τοῦ Χριστοῦ ἐδέχθης, τὴν ἀπαστράπτουσαν
μορφήν, τῆς ἀθείας διασκεδάζουσαν, Παῖσιε νοήματα,
καὶ ὡμολόγεις τοῖς πέρασι, ἀληθείας τὰ δόγματα, καὶ
τὸν πλοῦτον τῆς πίστεως.

Ὅσιε Παῖσιε, ἐκ παίδων ἔσχες τὴν ἄνωθεν, τῆς Τριάδος ἐνέργειαν, διὸ καὶ τὸ χάρισμα, εἴληφας νηστείας, καὶ πρὸς τοὺς Ἁγίους, ἔχων ἀγάπησιν σφοδράν, τὰ νηπιώδη πάντα ἀπερρίψας, κινῶν πρὸς θάμβος ἅπαντας, τοὺς συγγενεῖς καὶ οἰκείους σου, προτυπῶν οὕτως Ἄγιε, τὴν πορείαν τοῦ βίου σου.

Δόξα. Ἦχος β'.

Τοὺς ἀκαμάτους ἀγῶνάς σου, Θεοφόρε Παῖσιε, ὡς λαμπρὰ μιμήματα, καὶ πρότυπα βίου, πάντες γινώσκομεν· κατανικήσας γὰρ τῶν παθῶν, πάσας τὰς ἐπαναστάσεις, ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις, ὡς ἥλιος ἀνίσχες, ἐν ὄρει τοῦ Ἄθωνος, καὶ ἐν ἄλλοις τόποις, διαλάμπων τοῖς θαύμασι, καὶ διδασκαλίαις· ὅθεν ταῖς πρεσβείαις σου, μὴ διαλίπης, τοῦ νοὸς ἡμῶν τὸ σκότος, τέλεον διασκεδάζων, ἵνα εὕρωμεν πάντες, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τὸ Θεοτοκίου.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Ἀπόστιχα. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Κόνιτσα καὶ Σινᾶ, καὶ Ἄθωνος τὸ ὄρος, Παῖσιε καυχῶνται, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ, τῇ σῇ θεομακάριστε.

Στίχ. Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Τάφον σου τὸν σεπτόν, Παῖσιε ἐν πίστει, τὰ πλήθη προσκυνοῦσιν, ἐλπίζοντες λαμβάνειν, τὴν χάριν σου αἰοίδιμε.

Στίχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν Ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Πρέσβυν πρὸς τὸν Χριστόν, γινώσκουσι παμμάκαρ, Παῖσιε οἱ πάντες· διὸ καὶ αἰτημάτων, λαμβάνουσι τὰ πρόσφορα.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ἔχων ἐν τῇ ψυχῇ, Παῖσιε τὸ φάος, Τριάδος τῆς Ἁγίας, λαμπρύνεις τοὺς τιμῶντας, τὴν κλήσιν σου πανόλβιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Δέσποινα Μαριάμ, μὴ παύσῃ πρὸς Υἱόν σου, πρεσβεύουσα ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, τὸν τόκον σου Θεόνυμφε.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν Φαράσων τὸν γόνον, καὶ τοῦ Ἀθωνος κλέϊσμα, καὶ τῶν ἀπ' αἰῶνος Ὀσίων, μιμητὴν καὶ ἰσότιμον, Παῖσιον τιμήσωμεν πιστοί, τὸ σκεῦος χαρισμάτων τὸ μεστόν, ὡς συντρέχοντα ταχέως τοὺς εὐσεβεῖς, τοὺς πίστει ἀνακράζοντας· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ὡσπερ ἄγγελος, φανείς ἐν κόσμῳ, ἐν τοῖς ἔτεσι, τοῖς τελευταίοις, χριστομίμητε Παῖσιε ὅσιε, ἀσκητικῶς γὰρ βιώσας ἐν Ἀθωνί, ὡς παμφαέστατος ἥλιος ἔλαμψας,

καὶ κατηύγασας, πιστῶν τὰ πλήθη τῇ χάριτι, τοῖς
ρήμασι σημείοις καὶ τοῖς θαύμασι.

Δόξα. Ἑτερον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Παῖσιε γέγονας τῶν ἀσκητῶν ἡ κρηπίς, τοῦ Ἀθωνος
κλέϊσμα καὶ Σουρωτῆς ὁ τροφός, Κονίτις τὸ
καύχημα, σὺ γὰρ ἐπὶ τὰ ἴχνη, Ἀρσενίου ὁδεύσας,
εἴληφας χαρισμάτων, τὴν πληθὺν Παρακλήτου,
ἀφθόνως τοῖς σὲ τιμῶσιν, παρέχων τὰ πρόσφορα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον
μυστήριον· διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς
πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος,
καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι'
οὔ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ Προοιμιακός, καὶ τὸ·
Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ· *Κύριε ἐκέκραξα*, ἰσθῶμεν
στίχους ἡ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια. Ἦχος
α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Ἐκ παίδων ἡγάπησας σφοδρῶς, μοναστῶν
πολίτευμα, καὶ βιοτὴν τὴν μονότροπον, σεμνὲ Παῖσιε·
διὸ καὶ παρεῖδες, κοσμικῶν τὰ θέλγητρα, καὶ πάντα
τὰ ἡδέα καὶ ῥέοντα, τὸν νοῦν σου ὅσιε, προσηλώσας
πρὸς τὰ μένοντα, παραδείσου, ὡς ἑνσαρκὸς ἄγγελος.

Ὡς μέλος στρατείας κοσμικῆς, σεαυτὸν Παῖσιε, ὑπογραμμὸν τοῖς συνοῦσί σοι, θεόφρον ἔδωκας, καὶ μετὰ συνήφθης, μοναστῶν συντάγμασι, ἀλείπτῃς γεγονῶς, πρὸς εὐσέβειαν, πολλῶν τοῖς ῥήμασι, τοῖς σημείοις καὶ τοῖς θαύμασι, οἷς ἐτέλεις, Χριστοῦ θεία χάριτι.

Ἀνῆλθες ἐν ὄρει τοῦ Σινᾶ, καὶ ὁσίως ἔζησας, τὸν Μωϋσῆν ἐκμιμούμενος, καὶ τὸν συγγράψαντα, Κλίμακα τὴν θείαν, ἔνδοξε Παῖσιε, βιώσας ἐν νηστείαις ὡς ἄσαρκος· διὸ καὶ εἵληφας, Παρακλήτου τὰ χαρίσματα, ὡς οἱ πάλαι, Πατέρες καὶ Ἅγιοι.

Μονῆς τοῦ Στομίου ἀδελφός, ἐν Κονίτῃ γέγονας, καὶ Ἐσφιγμένου ὁ δόκιμος, ὁ εὐπειθέστατος, καὶ τὴν Φιλοθέου, Ὅσιε ἐκλέϊσας, καὶ εἶτα ἐν Σινᾶ ὥσπερ ἄγγελος, ἀνὴρ κατόκησας, προμηθεύων ἱερώτατε, Βεδουῖνοις, τοῦ βίου τὰ πρόσφορα.

Ἐστήριξας πάτερ διδαχαῖς, καὶ ποικίλοις θαύμασι, ἐν Σουρωτῇ τὸ κοινόβιον, φανεῖς Παῖσιε, εὐσεβῶν γυναιῶν, ὄντως θεοφώτιστος, ἀλείπτῃς ὁδηγὸς καὶ διδάσκαλος· διὸ τὸν τάφον σου, ἡ μονὴ διακατέχουσα, ὥσπερ ὄλβον, ἀγάλλεται Ὅσιε.

Νεότητος ὥφθης φροντιστῆς, ἀσκητὰ Παῖσιε, τῶν ἀσθενῶν ἡ βοήθεια, καὶ ἀπεξάρτησις, νέων ἐθισμένων, ταῖς οὐσίαις Ἅγιε, φυτῶν ναρκωτικῶν τοῦ ἀλάστορος, ἀθέων ἱασις, μαθητῶν ἡ ἐπιστήριξις, καὶ ἀπάντων, οἰκεῖος καὶ γνώριμος.

Δόξα Πατρί. Ἦχος πλ. β'.

Τῶν ἀσκητῶν ὁδεύσας τὴν τρίβον, εὐδρομος γέγονας, πρὸς ἀρετῶν ἐργασίαν, Θεοφόρε Παῖσιε, τὸν χοϊκὸν γὰρ ἄνθρωπον, ἀπὸ καρδίας ἀποκηρύξας, ὁ νοῦς σου ἐσχόλαζε, τῇ ἀδιαλείπτῳ προσευχῇ, καὶ θεωρία φωτὸς τοῦ ἀκτίστου· διὸ καὶ γευσάμενοι, τῶν χαρισμάτων σου τὰ δῶρα, ὑμνοῦμέν σε Ὅσιε, ἐν εὐφροσύνῃ λέγοντες τό· χαίροις τῶν Φαράσων ἔκγονε, Ἄθωνος τὸ κλέος, τῆς Κονίτις στύλος, Μοναστῶν ὁ διδάσκαλος, καὶ Σινᾶ ὁ οἰκῆτωρ· χαίροις ὁ περιβληθεὶς, στολὴν τῆς ἀπαθείας, καὶ οὕτω γενόμενος, νεότητος ὁδηγός, πεπτωκότων ἀνόρθωσις, καὶ ἐπιστροφή πλανωμένων· χαίροις τῶν μοναζόντων ὑπόδειγμα, τῶν κοσμικῶν ὁ τύπος, καὶ ὀρθοδόξων πιστῶν, ἀναψυχὴ καὶ δρόσος. Καὶ νῦν θεοστόλιστε Γέρον, ἀπαύστως δυσώπει Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐν κατανύξει τελούντων, τῆς ἱερᾶς σου μνήμης τὴν ἐπέτειον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε, τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; Ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρός, ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (κεφ. 10,7)

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν καὶ θνητός, ὃς οἶδε σύνεσιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. Καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν· ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ

ὕμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 4,7)

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολλὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασιμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 3,1)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων, ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ

εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἔδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, τοῦ Ἀθωνος πολιτεία, μοναστῶν καὶ μιγᾶδων, ὅτι ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις, ὡς ἄνθος ἡρινόν, ἐκ τοῦ λειμῶνός σου, ὁ Ὅσιος Παῖσιος ἐξήνθησεν. Οὗτος γὰρ ὁ πανθαύμαστος, τῶν δακρύων τοῖς χεύμασι, ὡς καλὸς γηπόνος, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ γεωργήσας, τῶν ἀρετῶν τὸ δένδρον, ἐφυτοκόμησε, καρποὺς ἐξενέγκας, τῆς ἀπαθείας καὶ προοράσεως, καὶ θεραπείας τῶν παθῶν, καὶ ἰάσεως ἀσθενειῶν, ψυχῆς τε καὶ σώματος. Διὸ τανῦν, πρὸς αὐτὸν ἱκετικῶς προστρέχομεν, καὶ βοῶμεν ἐν πίστει· πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀνυμνοῦντων, τὴν βιοτὴν σου Ἄγιε, καὶ τὰ πολλὰ σου χαρίσματα.

Ἦχος β'.

Τῷ ἰδίῳ θνήσκων θελήματι, ὡς ἄλλος Παῦλος, τῶν παθῶν ἠλευθερώθης, καὶ ἐνεδύθης στολήν, τὴν

φωτοειδῇ Παρακλήτου· διὸ καὶ ἡξιώθης ὥς βλέπων, ὁρᾶν τῶν ἀνθρώπων τὰς ἐννοίας, προγινώσκων τὰ μέλλοντα, καὶ προλαλῶν τὰ πρόσφορα, τοῖς προσιοῦσί σοι, πάτερ Παίσιε· ὅθεν καὶ ἡμεῖς, πρὸς σὲ τὰς χεῖρας τείνοντες, ὥς ἔχων παρρήσιαν, ἐξαιτοῦμεν τὰς λιτάς σου, ὅπως διέλθωμεν, τοῦ βίου τὸ πέλαγος, καὶ ἐν λιμένι φθάσωμεν, τῆς Οὐρανῶν Βασιλείας.

Ἦχος γ'.

Ὅσιε πάτερ, καθ' ἐκάστην ἡμέραν, πληθὺς ἀνθρώπων, ὥς εἰς κιβωτὸν σωτηρίας, ἐκύκλου τὴν καλύβην σου, εἷς τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς ἐκζητούμενος, ἕτερος τὴν ἰατρείαν τῶν ἀρρώστημάτων, ἄλλος τῶν λογισμῶν τὴν διευθέτησιν, ἢ τῶν ἐπισυμβάντων ἐν τῷ βίῳ τὴν λύσιν· διὸ καὶ νυνὶ τῷ τάφῳ σου, ὁμοίως οἱ πιστοὶ προσερχόμενοι, τὰ αὐτὰ αἰτοῦνται, Γέρον Παίσιε, διόπερ εὐχόμεθα τούτων, τυχεῖν αὐτοῦς, ἀειμακάριστε.

Ἦχος δ'.

Τὴν ἀλμυρὰν τῶν παθῶν ὑπερβὰς θάλασσαν, καὶ τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας, τὴν ὀφρὺν ἐδαφίσας, ἐγεγόνεις δοχεῖον, τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος, ὁσιώτατε Παίσιε. Σὺ γὰρ τὸ ἔσοπτρον τοῦ νοός σου καθάρας, ἐώρακας τὸν θεάνθρωπον Κύριον, τὴν Πάναγνον Αὐτοῦ Μητέρα, Λουκιλιανὸν καὶ Εὐφημίαν, τοὺς ἐνδόξους μάρτυρας, καὶ τὰ πρόσωπα ἄλλων Ἀγίων, μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρί. Ἦχος δ'.

Τὸν μιμητὴν τοῦ Χριστοῦ, Παῖσιον τὸν Ὅσιον, τὸν ἐν Ἀγίῳ ὄρει βιώσαντα, ἐγκωμίοις λόγοις ἐπαινέσωμεν, ταῖς ῥοαῖς γὰρ δακρύων, τῶν παθῶν τὴν πυράκτωσιν ἔσβεσε, λαμπρύνων τὴν ψυχὴν, καὶ καθαίρων τὴν διάνοιαν, ἀναδειχθεὶς χρυσοειδέστατον, καὶ λαμπρότατον σκεῦος τῆς χάριτος, καὶ νῦν τῷ δήμῳ τῶν ἀσκητῶν συναφθεὶς, διηνεκῶς πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ἐπικαλουμένων, τὸ τίμιον αὐτοῦ ὄνομα.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου, φύλαττε εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ τῶν Φαράσων βλαστός, Ἀγίου Ὁρους ποταμὸς ὁ αἰετόροος, ὁ φοῖνιξ τῆς εὐσεβείας, τῆς Σουρωτῆς ὁ τροφός, τῶν ἐνασκουμένων τὸ ὑπόδειγμα, Σινᾶ τὸ καλλώπισμα, καὶ Κονίτσης ὁ κάτοικος, πάσης Ἑλλάδος, ὁ ὑπέρλαμπρος ἥλιος, ὁ νεότητος, φροντιστὴς καὶ ἐπίκουρος, ἄνθρωπος ἐπουράνιος, καὶ ἔνσαρκος ἄγγελος, ὁ ἱατρὸς τῶν νοσοῦντων, καὶ ἀλγουμενῶν ἀνάπαυσις, Παῖσιε πάτερ, Ἐκκλησίας νέον ἄστρον, τὸ πολυθαύμαστον.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Χαίροις ὁ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, φανείς τοῖς πᾶσι, βοηθὸς ἐτοιμότατος, τῶν παιδῶν Ἀθωνιάδος, ὑπογραμμὸς βιοτῆς, καὶ τῆς εὐσεβείας κῆρυξ ἄριστος, πασχόντων τὸ κούφισμα, ἀτακτούντων διόρθωσις, τῶν ἐν ἀνάγκαις, ταχινὴ ὑποστήριξις, τῶν ἐν θλίψεσι, χαρμονὴ ἀναφαίρετος, πλάτος εὐρυχωρότατον, πιστῶν θεοπρόβλητε, τῶν ἐν φοβίαις τελούντων, καὶ ψυχικαῖς καταστάσεσι, Παῖσιε πάτερ, τῶν Ὁσίων ἢ προσθήκη, καὶ ἀκροθίνιον.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Ἔχων ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς, τῆς διοράσεως τὸ χάρισμα Ὅσιε, κατέστης τῶν ἱερέων, καὶ εὐσεβούντων πιστῶς, ἀσκητῶν καὶ ἄλλων ὁ διδάσκαλος, ἐλέγχων γὰρ ἄριστα, τοῦ νοὸς τὰ νοήματα, τὰ κεκρυμμένα, τῆς ψυχῆς ἀρρώσθημα, ἐθεράπευες, θεοφόρε Παῖσιε· ὅθεν εἰς πᾶσαν ἔδραμε, τὴν γῆν τὸ σὸν ὄνομα, καὶ διὰ τοῦτο ἤτοῦντο, τὴν σὴν βοήθειαν ἅπαντες, καὶ τὴν θεραπείαν, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ἀειμακάριστε.

Δόξα Πατρὶ. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀσκητικῶς βιώσας, καὶ περιγενόμενος, τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου, σαρκὸς τῶν ὀρέξεων, καὶ πάσης ἡδυπαθείας, Γέρον Παῖσιε, ἐπισκέψεις ἐδέχθης, πλειστάκις τῆς θείας χάριτος, σὺ γὰρ ἐν τῷ κελλίῳ σου ὦν, καθ' ὅπαρ ἐώρακας, Εὐφημίαν τὴν μεγαλομάρτυρα, καὶ μετ' αὐτῆς ὡσανεὶ φίλος πρὸς φίλον, τὰ τῆς ἀθλήσεως αὐτῆς, σεμνοπρεπῶς διελέγου,

μεθ' ἧς μὴ παύσῃ Ὅσιε, διηνεκῶς πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Θεοτοκίου.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν Φαράσων τὸν γόνον, καὶ τοῦ Ἀθωνος κλέϊσμα, καὶ τῶν ἀπ' αἰῶνος Ὀσίων, μιμητὴν καὶ ἰσότιμον, Παῖσιον τιμήσωμεν πιστοί, τὸ σκεῦος χαρισμάτων τὸ μεστόν, ὡς συντρέχοντα ταχέως τοὺς εὐσεβεῖς, τοὺς πίστει ἀνακράζοντας· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ὡσπερ ἄγγελος, φανείς ἐν κόσμῳ, ἐν τοῖς ἔτεσι, τοῖς τελευταίοις, χριστομίμητε Παῖσιε Ὅσιε, ἀσκητικῶς γὰρ βιώσας ἐν Ἀθωνι, ὡς παμφαέστατος ἥλιος ἔλαμψας, καὶ κατηύγασας, πιστῶν τὰ πλήθη τῇ χάριτι, τοῖς ῥήμασι σημείοις καὶ τοῖς θαύμασι.

Δόξα. Ἔτερον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Παῖσιε γέγονας τῶν ἀσκητῶν ἡ κρηπίς, τοῦ Ἀθωνος κλέϊσμα καὶ Σουρωτῆς ὁ τροφός, Κονίτις τὸ καύχημα, σὺ γὰρ ἐπὶ τὰ ἴχνη, Ἀρσενίου ὁδεύσας, εἴληφας χαρισμάτων, τὴν πληθὺν Παρακλήτου, ἀφθόνως τοῖς σὲ τιμῶσιν, παρέχων τὰ πρόσφορα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον
μυστήριον· διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς
πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος,
καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι'
οὔ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις

ΟΡΘΡΟΣ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν,

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῇ χάριτι Χριστοῦ, ὡς οἱ πάλαι Πατέρες, συνέζησας
σεμνέ, τοῖς ἀλόγοις θηρίοις, καὶ φίλος γενόμενος,
περωτῶν καὶ τῶν ὄφρων, ἐξεπλάγησαν, οἱ σὲ εἰδότες
θεόφρον, καὶ ἀνύμνησαν, τὸν Παντοκράτορα Λόγον,
τὸν σὲ θαυμαστώσαντα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Εἰκόνα τὴν σεπτὴν, Φοβεράς Προστασίας, Παῖσιε
Μητρός, τοῦ Δεσπότη ἐκράτεις, καὶ ἔβλεπας Ὅσιε,
πρὸς τὰ ἄνω καὶ ὥφθη σοι, ταύτης ἔλλαμψις, ἡ
καταυγάζουσα πάντα· διὸ πρέσβευε, διηνεκῶς σὺν
Παρθένῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν,
Κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.*

Τὸν πολυθαύμαστον, σεμνὸν Παῖσιον, τὸν
καθαιρέσαντα, ὄφρυν τοῦ δράκοντος, καὶ ἡδονὰς τὰς
σαρκικάς, συντρίψαντα τῇ ἀσκήσει, Ἄθωνος τὸ
κλέϊσμα, καὶ Φαράσων ἐκβλάστημα, τὸν
εὐεργετήσαντα, πολυτρόπως τοῖς θαύμασι, τὰ πλήθη
τῶν πιστῶν ὀρθοδόξων, πάντες τιμήσωμεν ἐνθέως.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τὴν ἀειπάρθενον, Κυρίαν Δέσποιναν, τὴν
ὠραΐσασαν, γένος τὸ βρότειον, ἔχουσιν ὄντως τὴν
μορφήν, Παῖσιε γλυκυτάτην, Ὅσιε ἐώρακας, ἐν ζωῇ ἐν
τῷ Ἄθωνι, ὡς καὶ προσεκύνησας, ταύτην ἄνερ
πανόλβιε· διὸ καὶ σὺν αὐτῇ μὴ ὀκνήσῃ, πάτερ ὑπὲρ
ἡμῶν πρεσβεύων.

*Μετὰ τὸν Πολυέλεον,
Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Τῆς νεότητος ὠφθης παιδαγωγός, καὶ ἀκέστωρ
ἀνθρώπων ναρκομανῶν, τοῖς σχοῦσι δυσίατα, πορνικὰ
ἁμαρτήματα, ταῖς σαῖς εὐχαῖς ἐφάνης, θεράπων
πανάριστος, καὶ τῶν ἀναζητούντων, ὁδὸν τὴν
σωτήριον, πάτερ ἐπεγνώσθης, ἀκριβῆς ποδηγέτης, καὶ
πάντων Παῖσιε, βακτηρία γεγέννησαι, ἀσκητὰ
θεοφώτιστε· διὸ ἐν Σουρωτῇ οἱ πιστοί, τὸν σὸν τάφον,
προσκυνοῦντες χαίρουσι, καὶ σεμνῶς τὴν σὴν
μνήμην, κατὰ χρέος μέλπουσι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου. Ὅμοιον.

Τὴν ἁγίαν μορφήν σου ἑώρακώς, ὡς ὑπάρχει
 Παρθένε ἐν τῇ Σιών, ὁ θεῖος Παῖσιος, ἐν τῷ ὄρει
 ἐδίδαξε, τοῖς εἰκονογράφοις, ποιεῖν ἐν πιστότητι, καὶ
 πολλήν σου χάριν, ἐκήρυττεν ἅπασιν· ὅθεν Θεοτόκε,
 μὴ ἐλλείπῃς ἀπαύστως, Χριστὸν ἱκετεύουσα, ὑπὲρ
 πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ὑμνούντων τὸν τόκον
 σου, καὶ πάντας τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ, ἐν οἷς ἔστι, ἀγνή
 καὶ ὁ Ὅσιος, ὁ τιμώμενος ὕμνοις, ὑπὸ πάντων τὴν
 σήμερον.

Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου

Προκείμενον: *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ
 ὁσίου αὐτοῦ.*

Στίχ. *Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.*

Εὐαγγέλιον τὸ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ Ἁγίου Σάββα.

Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στ.: *Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν
 κατορθωμάτων σου, Ὅσιε Παῖσιε, σὺ γὰρ ἐν τῷ
 εἰκοστῷ αἰῶνι, ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος, ὡς
 ἀστήρ ἡμερινὸς ἀνίσχες, καὶ τῶν ὀρθοδόξων τὰ πλήθη
 ἐφώτισας, εἰς τὸ εἰδέναί το ἑλλημα τοῦ Κυρίου· διὸ
 καὶ τανῦν ἐν οὐρανοῖς ἀνελθὼν, καὶ σχὼν παρρησίαν,
 μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα, οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ὁσίου δ'υο.
Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Θεοτόκε
Παρθένε πάντας σκέπασον. Ἰωήλ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Θεοχαρίτωτε ἀγνή θεόνυμφε, ταῖς ἱκεσίαις σου,
πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην, καὶ Υἱὸν σου φώτισον, νοὸς
μου ἐνεργήματα, ὅπως ὑμνήσω ἀξίως, τῶν σῶν
θαυμάτων τὸ πέλαγος, καὶ τῶν πρεσβειῶν σου τὰς
χάριτας.

Ἐπὶ τὴν σὴν καταφυγὼν βοήθειαν, ἀειμακάριστε,
τοῦ ἐχθροῦ νικῆσαι, μιὰν παράταξιν, ἐλπίζω ὁ
ταλαίπωρος· διὸ τείνω τὰς χεῖρας, ἱκετικῶς τῇ εἰκόνι
σου, καὶ τὴν σὴν αἰτοῦμαι ἀντίληψιν.

Ὁ σὸς Υἱὸς παρθενομητορ ἄκραντε, ὁ ὑπεράγαθος, ὁ
τοῦ κόσμου κτίστης, καὶ βροτῶν διάσωσμα, τὴν σὴν
πρεσβείαν δέχεται, καὶ ποιεῖ πάντα ὅσα, ἐπιθυμεῖς
θεονύμφευτε, ὑπὲρ τῶν πιστῶν ὑμνολόγων σου.

Τῶν πειρασμῶν μου τὴν πλημμύραν Δέσποινα,
στῆσον πρεσβείαις σου, καὶ πρὸς τὸν λιμένα, τοῦ
Χριστοῦ ὁδήγησον, νοὸς μου τὰ νοήματα, καὶ ψυχῆς
μου τὸ ἦθος, ὅπως διέλθω τὸ πέλαγος, βίου
πολυμόχθου πανάκραντε.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Ὅσιε Παῖσιε, αἰεὶ
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν. Ἰωήλ.

Ἦχος πλ. δ'. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ὁλοκαρδίως τὸν σεμνὸν Παῖσιον, τὸν πολυθαύμαστον, ἀνυμνήσαι θέλω, καὶ αἰτοῦμαι δύναμιν, Χριστέ μου παντοδύναμε, ὅπως μέλψω τὸν βίον, καὶ πολυάριθμα θαύματα, τούτου τοῦ Ὁσίου σου Κύριε.

Σεμνῶς βιώσας ἐπὶ γῆς ἀοίδιμε, ὡς ἄλλος ἄγγελος, σάρκα ὑποτάξας, καὶ παθὼν τὴν ἔγερσιν, χαρίτων πάτερ γέγονας, τοῦ Θεοῦ τὸ δοχεῖον, τοῖς Ὁρθοδόξοις Παῖσιε, πᾶσι προσπορίζων τὰ πρόσφορα.

Ἰκετικῶς τὸν παντουργὸν τῆς κτίσεως, ἐξιλεούμενος, ὑπὲρ τῶν ἐν θλίψει, καὶ καμνόντων Ἄγιε, κατέστης ὁ διδάσκαλος, πρὸς θειότερον βίον, πολλῶν ἀνθρώπων Παῖσιε, Ὅρους τοῦ Ἀγίου τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῷ πελάγει τῶν παθῶν νηχόμενος, καταποντίζομαι, Μήτηρ Θεοτόκε, ὁ πτωχὸς καὶ δεῖλαιος· διὸ καὶ ἀνακράζω σοι· ταῖς λιταῖς σου τὸν σάλον, τῶν πειρασμῶν μου κατάπαυσον, Ὅρους τοῦ Ἀγίου ἡ ἔφορος.

Κανὼν Δεύτερος τοῦ Ὁσίου, οὔ ἢ ἀκροστιχίς: *Γέρον Παῖσιε, φύλαττε σοὺς φίλους. Ἰωήλ.*

Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Γεώργιον ὠφθης τὸ θαυμαστόν, τοῦ Ἀθωνος Ὅρους, ἐκβλαστάνον γλυκεῖς καρπούς, Παῖσιε πάτερ θεοφόρε, τῶν ἀσκουμένων τὸ νέον παλλάδιον.

Ἐδίδαξας πάτερ τοὺς σοὺς υἱοὺς, φυλάττειν ἐκ βλάβης, πονηρίας τοὺς λογισμοὺς, καὶ ἔχειν ἐν νῶ ἀδιαλείπτως, τὰ ἀγαθὰ τοῦ Χριστοῦ ἐννοήματα.

Ῥοαῖς τῶν δακρύων σου τὸν Χριστόν, ἰκέτευες πάτερ, ὑπὲρ πάντων τῶν ἐνδεῶν, Παῖσιε τῶν ἐξαιτουμένων, ἐν τῇ σῇ κέλλῃ, ποικίλα αἰτήματα.

Θεοτοκίον.

Ὁ νέος Παῖσιος Μαριάμ, τὴν θείαν μορφήν σου, ὑπὲρ φύσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐώρακεν ὄντως ἐν τῷ Ἄθῳ, ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς ἀειπάρθενε.

Ἦδὴ γ'. Τῆς Θεοτόκου. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ὅλβος ὁ ἄσυλος πιστῶν, ἀγαθοσύνης ὁ πλοῦτος, καὶ θησαύρισμα ἀγάπης ἐδείχθης, ἀπειρόγαμε ἀγνή, τοῦ κόσμου τὸ ἐγκαύχημα, τῶν γηγενῶν ἡ δόξα, καὶ τῶν ἀγγέλων τὸ μέλισμα.

Κλῖμαξ ὑπάρχεις νοητή, ἡ ἀνάγουσα Κόρη, ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανοὺς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ὑπερέχεις τοῦ παντός, μερόπων καὶ ἀγγέλων τε, καὶ τῶν κτισμάτων πάντων, ὥς ἡ τεκοῦσα τὸν Κύριον.

Ἐκ σοῦ ἀνέτειλεν ἡμῖν, ὁ ποιητὴς τῶν ἀπάντων, ὥσπερ ἥλιος φωτίσας τοὺς πάντας, καὶ τὰ σκότη τοῦ ἐχθροῦ, ἰσχυρῶς διεσκέδασε, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει, ὥς παντοδύναμος Κύριος.

Πῦρ κατακαίει με σφοδρῶς, τῶν ἡδονῶν Θεοτόκε, καὶ τaráσσει τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου· διὸ δέομαι θερμῶς, λιταῖς σου τοῦτο μάρανον, καὶ τὴν εἰρήνην δός μοι, τῶν λογισμῶν θεονύμφευτε.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Περιφρονεῖς τὸν μιάρὸν, ἀνδροπρεπῶς θεοφόρε, τειχιζόμενος νοὸς ἀτυφία, καὶ εὐχαῖς περιβληθεὶς, τὸν θώρακα τῆς χάριτος, Παῖσιε τροποῦσαι, τῶν δυσμενῶν τὰ συστήματα.

Ἀδιαλείπτοις προσευχαῖς, πρὸς τὸν Δεσπότην τῶν πάντων, καθικέτευες Παῖσιε πάτερ, λυτρωθῆναι ἐκ δεινῶν, τοὺς ἐπικαλουμένους σε, καὶ ποθοῦντας λύσιν, τῶν θλιβερῶν περιστάσεων.

Ἰσχὺν τὴν ἄνωθεν λαβὼν, ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων, βοηθεῖς ταῖς ἱκεσίαις παμμάκαρ, σὺ γὰρ ἔλεγες πιστοῖς, ὑπὲρ αὐτῶν προσεύξασθαι, ὡς ἐχόντων κρίσιν, πλέον τῶν ζώντων Παῖσιε.

Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς ὁ πλαστοουργός, ἐκ τῶν ἀγνῶν σου αἱμάτων, τὸν ἀρχαῖον καταβάλλει βελίαι, καὶ χαρίζει τοῖς βροτοῖς, τὴν ἄνεσιν Πανάμωμε, τῆς ἁμαρτίας παῦσιν, καὶ τῶν ψυχῶν ἐλευθέρωσιν.

Κανὼν Δεύτερος τοῦ Ἁγίου. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Νικητὴς ἀνεδείχθης, τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι, ὅπως ταπεινώσας τὸν ἄνδρα, τὸν ἐνεργούμενον, πάτερ Παῖσιε, καὶ ἐν Θιβέτ παιδευθέντα, ὑπὸ τοῦ ἀλάστορος, μικρὸν Γεώργιον.

Πνευματέμφορε πάτερ, ὁ τοῦ παντὸς Κύριος, τὴν ὑπὲρ τὰ κάλλη ἀνθρώπων, τούτου ἐμφέρειαν, ἐν ὅρει Ἄθωνος, σοὶ ἀπεκάλυψε πάλαι, καὶ ἐπλήσθης χάριτος, πολλῆς Παῖσιε.

Ἀπορεῖ νοῦς ἀνθρώπων, πῶς ὑπεδέχθης μακάριε, ἐν τῷ σῷ κελλίῳ καθ' ὅπαρ, τὴν πολυῦμνητον, μεγαλομάρτυρα, καὶ θαυμαστὴν Εὐφημίαν, Ἅγιε Παῖσιε, Πατέρων καύχημα.

Θεοτοκίου.

Ἰαμάτων σε κρήνην, καὶ ἱατρὸν ἄριστον, οἱ κατατρυχόμενοι πάντες, νόσοις τοῦ σώματος, Μῆτερ γινώσκομεν· διὸ αἰτοῦμεν ἐν πίστει, τὴν σὴν θεονύμφευτε, θείαν βοήθειαν.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εὐχῆς ἐργαστήριον, ἡ σὴ ἁγία ψυχὴ, Παῖσιε γέγονε, τῇ συνεχεῖ προσευχῇ, καὶ θείαις δεήσεσι, σὺ γὰρ μακροχρονήσας, ἐν τῇ κέλλῃ σου πάτερ, ὥφθης καθάπερ στήλη, φωτεινὴ ἱκετεύων, Χριστὸν τὸν πάντων κτίστην, καὶ παντοκράτορα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Παρθένε ἀπείρανδρε, χριστιανῶν ἡ ἐλπίς, τὸ κῦδος καὶ καύχημα, τῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν, ἀγγέλων ἀγλάϊσμα, γέγονας τῷ σῷ τόκῳ· διὸ ἔσχες μεγίστην, Δέσποινα παρρησίαν, πρὸ τοῦ θρόνου Υἱοῦ σου, ἀεὶ συνηγοροῦσα, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Ὠδὴ δ'. Τῆς Θεοτόκου. Σὺ μου ἰσχύς.

Ἀρᾶς δεινῆς, τῆς πρώτης Εὐας ἡ λύσασα, τοὺς ἀνθρώπους, γέγονας τῷ τόκῳ σου, καὶ θλιβομένοις ἡ χαρμονή, ἐπεγνώσθης Μῆτερ, καὶ τῶν στενόντων ἡ

ἄνεσις, ἐδείχθης Θεοτόκε· διὸ καὶ σοὶ βοῶμεν· χαῖρε στήριγμα πάντων ἀκλόνητον.

Ῥοαῖς λιπῶν, τὸν ἀκατάσχετον καύσωνα, τῆς ψυχῆς μου, σβέσον παναμώμητε, καὶ δροσισμὸν καὶ ἀναψυχὴν, τοῦ ἐλέους σου Μήτηρ, τὸν σὸν ἰκέτην πλημμύρισον, καὶ δός μοι ἐπὶ πλεον, τὴν ἰσχὺν Θεοτόκε, τοῦ ὑμνεῖν ἐπαξίως τὴν χάριν σου.

Θεοπρεπῶς, ἐν τῇ νηδύϊ σου ὥκησεν, ὁ τῶν ὅλων, Κύριος πανύμνητε, καὶ ἐνεδύθη ὁ ἀναφῆς, φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἵνα λυτρώσῃ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, τοῦ δεινοῦ πτεροσκόπου, καὶ χαρίσῃ ἡμῖν μέγα ἔλεος.

Ἐπιποθῶν, τοῦ σοῦ ἐλέους τὸ πέλαγος, κλίνω γόνυ, καὶ ὑψῶ τὰς χεῖράς μου, τῇ σῇ εἰκόνι τῇ θαυμαστῇ, καὶ θερμῶς βοῶ σοι, μὴ μὲ παρίδῃς τὸν ἄθλιον, ἐλπίς ἀπηλπιισμένων, θλιβομένων τὸ θάρσος, καὶ παντὸς ἀλγουμενοῦ ἰατεῖρα.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ἴσχυν λαβὼν, ἐξ οὐρανοῦ καθυπέμεινας, ἀσθενείας, τῆς σαρκὸς Παῖσιε, καὶ ἐγκαρδίως πρὸς τὸν Χριστόν, ἐφώνεις θεόφρον, δοξολογίας μελίσματα· διὸ καὶ ἰατρείας, τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων, τὰ χαρίσματα εἵληφας Ἅγιε.

Ἐπακριβῶς, τὴν διδαχὴν ἠκολούθησας, τῶν Πατέρων, καὶ καθωμολόγησας, ἐν Θεσσαλονίκη ἀνδροπρεπῶς, τὸν Χριστὸν παμμάκαρ, συμμετασχὼν

ὥσπερ ἄγγελος, μετ' ἄλλων μοναζόντων, εἰς πορείαν θεόφρον, τοῖς ἀνθρώποις διδοὺς τύπον πίστεως.

Ἄϋλον φῶς, πολλάκις πάτερ Παῖσιε, τὴν σὴν ὄψιν, ὄντως περιέβαλλε, καὶ ἀνυψώθης ὑπὲρ τὴν γῆν, ἔχων τὰς σὰς χεῖρας, ὑψωμένας πρὸς Κύριον· διό καὶ οἱ ὀρῶντες, τὴν σὴν μορφήν ἐν λάμπει, ἐξεπλήττοντο ὅλως πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ἐν σῇ γαστρί, ὁ Παντοκράτωρ ἐχώρησε, Θεοτόκε, καὶ βροτῶν τὸ φύραμα, ἀνακαινίσας ἐκ τῆς φθορᾶς, λύσας τὴν κατάραν, καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, καὶ τοῦ σκοτεινομόρφου, ἀντιδίκου βελίαρ, τὴν ὁφρὺν ἐταπείνωσε τέλεον.

Δεύτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Σωτηρίας σε πρόξενον, τῶν προσερχομένων ἐν σοὶ Παῖσιε, ὡμολόγουν τὰ ἀθροίσματα, ταῖς διδασκαλίαις σου πανόσιε.

Ἰατρὸς ὥφθης ἄριστος, δύο ἀσθενούντων παιδίων Ἄγιε, τῇ δεήσει τοῦ γεννήτορος, τούτων ἱατροῦ ἀξιοτίμητε.

Ἐξαισίως Παῖσιε, ἐν τῇ προσευχῇ σου πολλάκις ἔβλυσας, τοῦ Χριστοῦ τὸ φῶς καὶ ἔπαλλες, ὕμνους ἐκ καρδίας καὶ μελίσματα.

Θεοτοκίον.

Φωτισμὸν Θεονύμφευτε, τῇ ἐσκοτισμένη ψυχῇ μου δώρησαι, σὺ γὰρ τέτοκας τὸν Κύριον, κόσμου καὶ ἀνθρώπων φῶς τὸ ἄδυτον.

Ὡδὴ ε΄. Τῆς Θεοτόκου. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἀόκνως με πειράζει, πάθεσιν ἀτόποις, σατᾶν ὁ παγκάκιστος, ἀλλὰ Θεοτόκε, ἐπὶ σὲ θαρρῶν ὁ ταλαίπωρος, τούτου τὰ πυρφόρα, ἐλπίζω βέλη κατακόψαι, καὶ νικῆσαι αὐτὸν Ἀπειρόγαμε.

Ἐξελοῦ με ταχέως, πάσης ἀκηδίας, ψυχῆς μου σῇ χάριτι, καὶ μὴ διαλίπης, τοῦ ἐγείραι με Μῆτερ ἀνύμφευτε, ἐκ τῶν ἀμαρτάδων, καὶ ψυχικῶν ἀρρώστημάτων, σὺ γὰρ ἔχεις τὴν ἅμαχον δύναμιν.

Ποταμὸς χαρισμάτων, καὶ πηγὴ ἰαμάτων, ρεῦμα ἰάσεων, Δέσποινα ὑπάρχεις· διὸ ἔπαρον δέομαι, στένωσιν, τῆς ψυχῆς μου Μῆτερ, καὶ εἰς τὸ πλάτος τὸν σὸν δοῦλον, ἀπαθείας ταχὺ καθοδήγησον.

Ἀπορεῖ πᾶσα κτίσις, πῶς τὸν ἀπερίληπτον Λόγον ἐκύησας, ἐν τῇ σῇ νηδυΐ, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε, καὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, μακαρίζουσι σὲ ὡς προείρηκας.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ἰσχυρῶς προεώρας, τῶν προσερχομένων σοι πάτερ Παῖσιε, βίον καὶ τὰ ἔργα, καὶ ἐκάστῳ ἐδίδως τὰ πρόσφορα, πρὸς τὴν σωτηρίαν, ἐπιδεικνύων θεοφόρε, ὑπὲρ πάντων φροντίδα καὶ ἔλεος.

Προσηνὴς καὶ ἀκτήμων, προσευχῆς ἐργάτης ἐπιμελέστατος, τῆς εἰρήνης φίλος, ἐραστής τῆς ἀγάπης ἀκλόνητος, τοῦ Θεοῦ οἰκεῖος, καὶ τῶν ἀνθρώπων παραστάτης, ἀνεδείχθης θεόφρον Παῖσιε.

Ῥιψιλόγους παμμάκαρ, πλανηθέντας ὅλως ὑπὸ τῶν αἰρέσεων, τοῦ δεινοῦ βελίαιρ, ἐνουθέτησας πάτερ Παῖσιε, ταῖς διδασκαλίαις, καὶ διδαχαῖς ταῖς ὀρθοδόξοις, καὶ σημείοις καὶ θαύμασιν Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Εὖα μὲν ἡ προμήτωρ, τὴν κατάραν τοῦ γένους πάλαι ἐδέξατο, σὺ δὲ Θεοτόκε, τὴν χαρὰν καὶ εἰρήνην τῷ τόκῳ σου, ἤνεγκας τοῖς πᾶσι· διὸ προστάτιν τῶν ἀνθρώπων, οἱ σοὶ δοῦλοι σὲ ἔχομεν Δέσποινα.

Κανὼν Δεύτερος τοῦ Ἀγίου. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὑψεις σταθηράς, πρὸς τὸν Κύριον τὰς χεῖράς σου, ὑπὲρ νέων τῶν πεσόντων ἐν κακοῖς, καὶ ζητούντων, τὴν σὴν δύναμιν Παῖσιε.

Λύεις τὰ δεσμά, ἀναρχίας τῇ ἐντεύξει σου, πρὸς τὸν Κύριον Παῖσιε σοφέ, πολλῶν νέων, προσιόντων τῇ καλύβῃ σου.

Ἄνωθεν ῥοπῇ, πολλοὺς νέους ὁσιώτατε, πρὸς τὸν δρόμον τοῦ Χριστοῦ καθοδηγεῖς, καὶ δεικνύεις, τὰ τοῦ βίου τούτων ἄριστα.

Θεοτοκίον.

Τεῖχος ἀρράγες, καὶ θεμέλιον τὸ ἄσειστον, καὶ ἡ σκέπη Θεοτόκε τῶν πιστῶν, ἐπεγνώσθης τῇ λοχείᾳ σου Πανάχραντε.

Ὡδὴ σι'. Τῆς Θεοτόκου. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Νυκτὶ ἀτόπων παθῶν, τῶν ἡδονῶν συσχεθέντα με, ἐν λάκκῳ ὁ ἀμελής, ἐμπέπτωκα Πάναγνε· διὸ ταῖς ἀκτῖσί σου, ἔγειρόν με Μῆτερ, καὶ τὸν νοῦν μου καταύγασον.

Τῷ ξίφει τῶν σῶν λιπῶν, ἁμαρτιῶν μου τὸν σύνδεσμον, διάρρηξον παντελῶς, Παρθένε καὶ σῶσόν με, καὶ δός μοι μετάνοιαν, τοῦ εὐθυπορῆσαι, ἐν τῷ βίῳ μου Πάναγνε.

Ἀνάγαγε Μαριάμ, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀπογνώσεως, τὰ πλήθη χριστιανῶν, τὰ πίσει βοῶντά σοι· μὴ παύση ἀπείρανδρε, ὑπὲρ τῶν σῶν δούλων, δυσωποῦσα τὸν τόκον σου.

Συνέχομαι ὁ πτωχός, πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρίσεως, ἥνίκα τὸ φοβερόν, βιβλίον ἀνοίγεται, τῶν πράξεων Δέσποινα, τῶν ἐμῶν παισμάτων, διὰ τοῦτο δός μοι δύναμιν.

Κανὼν Πρῶτος τοῦ Ἁγίου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Σωφρόνως ἐπὶ τῆς γῆς, ἐβίωσας Ὅσιε, σωφρόνως καὶ τοῖς πιστοῖς, τοῖς λόγοις σου ἔθρεψας· διὸ πάτερ γέγονας, εὐσεβείας τύπος, καὶ τοῦ βίου καθαρότητος.

Βλυστάνων ὥσπερ πηγὴ, τῆς ἐγκρατείας τὰ νάματα, ἐπότισας τὴν πληθύν, τῶν νέων Παῖσιε, καὶ τούτους ὠδήγησας, ἐκ τῆς ἀσωτείας, εἰς τὸν δίαυλον τῆς χάριτος.

Ἐμφρόνως καὶ νουνεχῶς, ὀρθοδοξίας τὰ δόγματα, πολλάκις ἐν τῇ ζωῇ, σαφῶς ὑπεστήριξας, Παῖσιε Ὅσιε, τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὁ θεόληπτος διδάσκαλος.

Θεοτοκίον.

Ἐψώθης μετὰ θανήν, εἰς τὰς μονὰς τοῦ Κυρίου σου,
καὶ ἔσχες ὡς ἀμοιβήν, τῶν πόνων σου χάριτας, τῶν
νόσων ἰάσεων, καὶ παραμυθίας, τῶν στενόντων
όσιώτατε.

Κανὼν Δεύτερος τοῦ Ἁγίου. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Τὸ σκῆνός σου, τὸ σεπτὸν Παῖσιε, ἐν τῇ μάνδρᾳ
Σουρωτῆς ὥσπερ ὄλβος, ἐπαναπαύεται ὄντως
θεόφρον, καὶ τοῖς πιστοῖς προσπορίζει δωρήματα,
ἰάσεις νόσων τῆς ψυχῆς, καὶ πληγῶν τῆς σαρκὸς τὴν
θεράπευσιν.

Ἐμφάνειαν, τῆς μορφῆς σου ἔσχομεν, Θεοφόρε ἐπ'
ἐσχάτων πολλάκις, σὺ γὰρ ἀκέστωρ σοφὸς
ἐπεγνώσθης, τῶν ἐκ καρκίνου πασχόντων Παῖσιε, τῶν
δαιμονῶντων ἰατρός, καὶ καμνόντων ταχὺ
ἐπιστήριγμα.

Σεσάλευται, τοῦ ἐχθροῦ ἡ ἔπαρσις, τῇ ἀγία σου
δυνάμει παμμάκαρ, σὺ γὰρ ὡς ζῶν ἐκ τοῦ τάφου σου
ἦλθες, καὶ δαιμονόπληκτον νέον ἀπήλλαξας, ἐκ τῆς
δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τῆς τούτου κακίας Παῖσιε.

Θεοτοκίον.

Οὐ κέκτημαι, τῶν δακρύων χάρισμα, τοῦ θρηνῆσαι
ἁμαρτάδων μου πλῆθος, καὶ κατανύξεως Μήτηρ
στεροῦμαι, καὶ στεναγμοῦ σωστικοῦ τῆς καρδίας μου·
διὸ λιταῖς σου πρὸς Χριστόν, τὴν δεινὴν ἀκρασίαν μου
σύντριψον.

Κοντάκιον. Ήχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Ἁγίου Ὁρους ἀσκητὴν τὸν περιάκουστον, καὶ
Ἐκκλησίας τὸν φωστῆρα τὸν νεόφωτον, ἐπαινέσωμεν
ἐν ὕμνοις ὀλοκαρδίως, ποδηγῶν γὰρ τοὺς πιστοὺς
πρὸς βίον ἄριστον, ποταμῶν τῶν δωρημάτων τούτους
ἐπλησας· διὸ κράζουσι· Χαίροις πάτερ Παῖσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος ὥσπερ ἄλλος, ἕως ἐσχάτων τῶν χρόνων,
Παῖσιε ἐφάνης ἐν Ἀθῶ, ὁσίως γὰρ ζήσας ἐν γῇ,
ἀσκητῶν τῶν ἀρχαίων ἰσοστάσιος, ἐφάνης τοῖς συνοῦσί
σοι, βοῶσί σοι θερμῶς τοιαῦτα·

Χαῖρε Φαράσων ὁ θεῖος γόνος,
χαῖρε τοῦ Ἀθωνος μέγας ὄλβος,
Χαῖρε τῆς Κονίτισης τὸ ἐνθεον καύχημα,
χαῖρε Σουρωτῆς κοινοβίου καλλώπισμα,
Χαῖρε βρύσις ἢ πολὺκρουνος ὑπὲρ φύσιν δωρεῶν,
χαῖρε ρεῦμα ἀκατάσχετον ἱαμάτων σωστικῶν,
Χαῖρε ὅτι κλείζεις τὴν Μονὴν Ἐσφιγμένου,
χαῖρε ὅτι οἰκεῖς ἐν τῷ ὄρει Σιναίου,
Χαῖρε βροτῶν ἀτύφων ὁ ἔξαρχος,
χαῖρε πολλῶν χαρίτων ὁ κάτοχος,
Χαῖρε δεινῶς στενόντων ὁ ρύστης,
χαῖρε ἀνδρῶν μοναστῶν ὑποφήτης,
Χαίροις πάτερ Παῖσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου.

*Παῖσιε τοῦ ὄρους Ἄθωνος δένδρον,
πολύκαρπον ὁσιώτατε ἐδείχθης.
Δεκάτῃ τε καὶ δευτέρᾳ, Παῖσιος θάνε*

Ὡδὴ ζ'. Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Σὺ μόνη γεγένησαι, ἐν γυναιξὶ Παρθένε
Ἀπείρανδρε, ἡ τεκοῦσα τὸν Κτίστην· διὸ ὕμνοῦσί σε
μήτερ ἅπασαι, αἱ γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων κραυγάζουσαι·
εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κρατύνονται Πάναγνε, ἐν σοὶ τὰ πλήθη πιστῶν τὰ
χρώμενα, τῇ ἀγίᾳ σου κλήσει, καὶ καταισχύνεται ὁ
παγκάκιστος, ὅταν ἀκούεται πᾶσι σὸν ὄνομα, τὸ ὄντως
Μήτηρ γλυκὺ, Ὑπεραγία ἀγνή.

Ἐπίφανον Δέσποινα, τοῦ σοῦ προσώπου τὸ φῶς τοῖς
δούλοις σου, σὺ γὰρ Κόρη ἐντός σου, τὸ φῶς ἐδέχθης
Χριστὸν τὸν Κύριον, τὸ καταυγάζον πιστούς, τοὺς
κραυγάζοντας· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Λιμὴν ὁ γαλήνιος, τῶν ὀρθοδόξων πιστῶν γεγένησαι,
καὶ ἀσφάλεια μήτερ, τῶν ἐν τῷ βίῳ ἀπόρων πέφηνας
τῶν ἐκβοώντων ἀπαύστως τὸ μέλισμα· εὐλογητὸς ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πρώτος. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ἐπαίδευσας ἄριστα, ταῖς ὑποθήκαις νέων τὸν σύλλογον, ἐπιλέξαι τὸν γάμον, ἢ μοναστῶν προτιμῆσαι δίαυλον· διὸ καὶ σὺν σοὶ ἐκραύγαζον ψάλλοντες· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὑπῆνεγκας Ὅσιε, καρτερικῶς τὰς νόσους τοῦ σώματος, ὡς τρυφήν γὰρ ὀδύνας, ταύτας ἡγήσω πάτερ Παῖσιε· διὸ καὶ εἴληφας χάριν τὴν ἄφθονον, θαυματουργίας σεμνέ, ποικιλωνύμων παθῶν.

Παθῶν ὥφθης Ὅσιε, τῶν ψυχικῶν ἀνὴρ ὁ ὑπέρτερος, καὶ τῶν ἀλγηδόνων, ἀσθενειῶν τῆς σαρκὸς Παῖσιε, τῇ θεϊκῇ ἐπιπινοίᾳ ἀνώτερος, σὺ γὰρ Χριστὸν τὸν Θεόν, πάτερ ἡγάπησας.

Εὐφραίνεται ἔχουσα, ἡ γυναικεία μάνδρα Παῖσιε, Σουρωτὴ τὸν σὸν τάφον, ὡς θησαυρὸν δωρεῶν τοῦ Πνεύματος, καὶ ἀνακράζει ἀεὶ τῷ Παντάνακτι· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίου.

Ῥοαῖς τῶν θαυμάτων σου, τῶν γηγενῶν αἱ τάξεις Πανάμωμε, ἐκ τῆς πλάνης βελίαρ, καὶ ἐπηρείας παθῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἐκ ποικίλων τοῦ βίου συμπτώσεων, καὶ νοσημάτων σαρκὸς, ἐλευθεροῦται ἀγνή.

Κανὼν δεύτερος τοῦ Ἁγίου.

Εἰρμός· Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὑπήκοος Κυρίου, τῆς νηστείας ἐργάτης, καὶ προσευχῆς ἐραστής, διδάσκαλος τῶν νέων, νοσοῦντων

καὶ καμνόντων, ἰατρὸς ἀκριβέστατος, ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς, Παῖσιε ἐφάνης.

Σωφρόνως καὶ δικαίως, τὸν σὸν βίον ἐν ᾿Αθῶ, καὶ ἄλλοις μέρεσιν, διήλθες θεοφόρε, καὶ εἴληφας πλουσίως, διοράσεως χάρισμα, καθοδηγῶν τοὺς πιστοὺς, ἐν τρίβοις σωτηρίας.

Φωτίζεις τοῖς σοῖς λόγοις, Παῖσιε τοὺς νέους, τοὺς ἐν συγχύσεσι, πεσόντας τοῦ βελίार, δεικνύων τὰ πρακτέα, τοῦ Σωτῆρος πανεύφημε, καὶ ἐρμηνεύων αὐτοῖς, τὸ θέλημα Κυρίου.

Θεοτοκίον.

Ἴδεῖν ταῖς σαῖς πρεσβείαις, τὴν μορφήν τοῦ Υἱοῦ σου, πάντας ἀξίωσον, τοὺς σὲ τιμῶντας Κόρη, καὶ προσκυνοῦντας πόθῳ, τὴν ἁγίαν εἰκόνα σου, σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡμῶν, ἡ θεία προστασία.

Ὠδὴ η΄. Τῆς Θεοτόκου. Ἑπταπλασίως Κάμινου.

Αἰχμαλωσίας Δέσποινα, τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, τὸ γένος ἀνθρώπων, τῷ σῷ τόκῳ ἥνωσας· ὁ πάντων γὰρ Κύριος, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῶν σῶν, φύσιν τῶν βροτῶν, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, προσέλαβεν ἀσπόρως, καὶ ἤγαγε πρὸς ὕψος, Ἀδὰμ τὸν πλανηθέντα, τῷ ψεύδει τοῦ βελίार.

Σωτηρίας τὸν διάυλον, ἡ κυήσασα Δέσποινα, ὁδὸν εἰς εὐθεΐαν, κάμὲ καθοδήγησον, καὶ ἴθυνον δέομαι, τὴν τρίβον Ἀειπάρθενε, τῆς ἐμῆς ψυχῆς, πρὸς μετανοίας τὸν τόπον, πρὸς σὲ γὰρ ἀνατείνω, ἱκετικῶς

τάς χεῖρας, σωθῆναι ἐκ τοῦ ζόφου, γεέννης τῆς ἀστέκτου.

Ὁλοκαρδίως Πάναγνε, ἀνυμνοῦμεν τὴν χάριν σου, καὶ αἰτοῦμεν ἅμα, τῆς ψυχῆς τὰ πρόσφορα, μετάνοιαν μόνιμον, κατεσταλμένον φρόνημα, παῦσιν τῶν παθῶν, καὶ ἐγκρατείας τὸ δῶρον, εὐθύτητα ἐν βίῳ, ψυχικὴν ἀτυφίαν, λαμπρότητα καρδίας, καὶ τὴν εὐχὴν Παρθένε.

Νικητικῶς συνέτριψε, τὴν ὀφρὺν τοῦ ἀλάστορος, κρύψας ὁ Υἱός σου, ἐν σαρκὶ τὴν θεότητα, καὶ πέπαυται Δέσποινα, τῆς ἀρᾶς ἢ ἐνέργεια, φύσιν γὰρ λαβὼν, τὴν τῶν βροτῶν ὑπὲρ φύσιν, ἐκ σοῦ Θεογεννήτορ, ὁ τῶν πάντων Δεσπότης· δι' ἅκραν εὐσπλαχνίαν, διέσωσε τὸ γένος.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἀγίου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ἡδέως πάτερ Ὅσιε, τῶν πιστῶν τὰ ἀθροίσματα, ἐν Ἀγίῳ Ὁρει, ἐπὶ σὲ προσέτρεχον, λαβεῖν ὀσιώτατε, τὴν σὴν χάριν καὶ δύναμιν, σὺ γὰρ ἐκ Θεοῦ, πολλὰ χαρίσματα ἔσχες, καὶ ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις, στηριγμὸς ἀνεδείχθης, ἀνθρώπων δεομένων, ἐν βίῳ βακτηρίας.

Μεμαθηκότες Ὅσιε, τοῦ σοῦ βίου τὰ ἄριστα, ἐν τῷ ὄρει Ἄθῳ, καὶ ἐν ἄλλοις μέρεσιν, ὑμνοῦσι τὸν Κύριον, Ἰησοῦν τὸν φιλόανθρωπον, ὅτι ὡς ἀστήρ, ἐν τῷ ἐσχάτῳ αἰῶνι, ἀνίσχες καὶ τὰ σκότη, κεκμηκότων ἀνθρώπων, ἐσκέδασας τοῖς λόγοις, καὶ ἔργοις σου παμμάκαρ.

Ὡς ἀσκητῆς ὑπόδειγμα, μοναχοῖς πεφανέρωσαι, ἐν Ἁγίῳ Ὄρει, καὶ Σινᾷ πανόλβιε, παννύχοις σου στάσεσι, καὶ ταῖς πολλαῖς νηστείαις σου, σὺ γὰρ πρὸς Χριστόν, ὑπὲρ ἀνθρώπων τὰς χεῖρας, ἐγκαρδίως ἐγείρεις, Παῖσιε θεόφρον, ισότιμε Πατέρων.

Θεοτοκίου.

Νενοσηκότες Πάναγνε, τοῖς πολλοῖς ἀμπλακήμασι, βίου ταῖς μερίμναις, καὶ ψυχῆς τοῖς πάθεσι, πρὸς σὲ τὴν ἀμόλυντον, καὶ ἀδιάφθορον Δέσποιναν, ὕμνοις ταπεινοῖς, καθικετεύομεν πάντες, ταῖς σαῖς λιταῖς μὴ παύσῃ, ἐκ τοῦ λάκκου πταισμάτων, ἡμᾶς ἀναβιβάζων, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας.

Κανὼν δεύτερος τοῦ Ἁγίου. Εἰρμός· Τὸν Βασιλέα.

Λειμὼν ἐδείχθη, πνευματικῶν χαρισμάτων, καὶ ἰάσεων ποικίλων νοσημάτων, ὁ σὸς θεῖος τάφος, ἐν Σουρωτῇ θεόφρον.

Ὁλοκαρδίως, τὴν ἐτησίαν σου μνήμην, εὐφημοῦμεν καὶ τιμῶμεν θεοφόρε, καὶ αἰτοῦμεν πάτερ, Παῖσιε σὴν χάριν.

Ὑφέρπει πάτερ, ὁ πονηρότατος δράκων, καταπλῆξαι τὴν ταλαίπωρον ψυχὴν μου, ἀλλὰ τῷ σῷ κράτει, θαρσοῦμαι καὶ ἐλπίζω.

Θεοτοκίου.

Σώτειρα ὥφθης, Ὑπεραγία Παρθένε, τῶν ἀνθρώπων ὥς γεννήσασα ἀσπόρως, τοῦ Πατρὸς τὸν Λόγον, Χριστὸν τὸν Ζωοδότην.

Ὡδὴ θ'. Τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός· Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἰσχύω ἐναντίον τοῦ πτερνιστοῦ, τῇ σῇ κλήσει
 Παρθένε Πανάμωμε, τῇ ἱερᾷ, ὅτι τῷ σῷ τόκῳ τὴν
 κεφαλὴν, τὴν τούτου κατεπάτησας, σὺν τοῖς
 δαιμονίοις τοῖς μιανοῖς, καὶ ἤνεγκας ἀνθρώποις,
 συγκώρησιν παισμάτων, καὶ τῶν ψυχῶν τὴν
 ἀπολύτρωσιν.

Ὡράϊσον πρεσβείαις σου ἱεραῖς, τῆς ψυχῆς μου
 Παρθένε τὸ ἔσοπτρον, καὶ ὀφθαλμούς, ἵνα
 διαυγέστερον καθορῶ, Χριστοῦ τὸ θεῖον θέλημα, καὶ
 τὰς ζωηφόρους ἐπιταγὰς, αὐτοῦ θεογεννήτορ, καὶ
 παύσω ἁμαρτάνων, ἐν λογισμοῖς τοῦ πολεμήτορος.

Ἡ ἄρρητος μορφή σου ἐν οὐρανοῖς, τῶν ἀγγέλων
 εὐφραίνει τὰ τάγματα, καὶ ἐπὶ γῆς, πάντα τὰ
 ἄθροίσματα τῶν πιστῶν, γλυκαίνει Μῆτερ Πάναγνε,
 καὶ πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν, κινεῖ τὰς διανοίας,
 καὶ ἔμπνευσιν παρέχει, τοῦ προσκυνεῖν τὸ σὸν
 εἰκόνισμα.

Λαῶν τῶν Ὁρθοδόξων ἡ χαρμονή, ἀλλὰ καὶ πάσης
 τῆς κτίσεως τείχισμα, καὶ οὐρανῶν, μέγα
 ἐγκαλλώπισμα Μαριὰμ, πενήτων ἡ βοήθεια, καὶ
 ἀπηλπισμένων ἀπαντοχή, καμνόντων βακτηρία,
 ὑπάρχεις Θεοτόκε, τῆς Οἰκουμένης τὸ ἀγλάϊσμα.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ἰλύος τῶν παισμάτων ἀπαλλαγὴ, τῆς ψυχῆς σου τὸ
 ὄμμα ἐκάθηρας, καὶ δι' αὐτοῦ, ἔβλεπες ἀνθρώπων τὰ
 χαλεπά, νοσήματα Παῖσιε, τῆς ψυχῆς καὶ σώματος ὡς

ἐστίν, καὶ ὄντως καθωδήγεις, πρὸς κρείττονα τοὺς πάντας, τοὺς προσιόντας σοι μακάριε.

Ὡς πάλαι οἱ Πατέρες οὕτω καὶ σύ, τὴν ὁδὸν θεαρέστως ἐβάδισας, τὴν ἀκριβῆ, τοῦ Χριστοῦ Παῖσιε θαυμαστέ, καὶ ἴσος πάτερ γέγονας, Τύχωνος καὶ ἄλλων συνασκητῶν, ἐν Ἄθῳ ἐπ' ἐσχάτων, τῶν χρόνων καταλείψας, τύπον ἀνθρώποις ἀγιότητος.

Ἡμᾶς τοὺς σὲ τιμῶντας χαρμονικῶς, καὶ ὑμνοῦντας τὴν μνήμην σου Ὅσιε, σεμνοπρεπῶς, φύλαττε πρεσβείαις σου ἱεραῖς, ἐκ βλάβης τοῦ ἀλάστορος, καὶ κακῶν τοῦ βίου ἐπιφορῶν, καὶ ζάλης τῶν παισμάτων, ὥς ἔχων παρρησίαν, ἐν οὐρανοῖς Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Λυσσώδεις ἐπιθέσεις τοῦ πονηροῦ, Θεοτόκε Παρθένε ἀπόκρουσον, κράτει τῷ σῶ, σὺ γὰρ ἀπεκύησας θαυμαστῶς, Χριστὸν τὸν ἀφανίσαντα, τοῦ ἀρχαίου δράκοντος τὴν ὀφρύν, καὶ θλάσαντος τὴν κάραν, τὴν τούτου μετὰ κρότου, ὥς ἀθλητῆς περιφανέστατος.

Κανὼν δεύτερος τοῦ Ἁγίου. Εἰρμός· Κυρίως Θεοτόκου.

Ἰδόντες τὴν σὴν χάριν, καὶ τὰς ἱατρείας, ἃς καθ' ἑκάστην ποιεῖς ἀξιάγαστε, τὴν βιοτὴν σου ὑμνοῦμεν, πάτερ Παῖσιε.

Ὡς ρεῦμα χαρισμάτων, ὑπὲρ φύσιν ὥφθη, ἐν Σουρωτῇ ὁ σὸς τάφος Παῖσιε, νενοσηκόσι κατ' ἅμφω, δίδων τὴν ἴασιν.

Ἡδέως ἐν Κονίτῃ, καὶ ἐν Ἄθῳ πάτερ, ἐν Σουρωτῇ
καὶ ἐν πάσῃ Παίσει, τῇ Ἐκκλησίᾳ τιμῶσι, τὴν θείαν
μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Λατρεύω τὸν Υἱὸν σου, Μῆτερ Θεοτόκε, καὶ
προσκυνῶ καὶ γεραίρω ἐν ἄσμασι, τοῦ σοῦ προσώπου
τὸ κάλλος, ἀειμακάριστε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν Ὅσιον Παῖσιον, Ἁγίου Ὄρους κλέϊσμα, τῆς
Σουρωτῆς τὸν ἐπόπτην, καὶ ποδηγέτην τῶν νέων, τὸν
λόγοις τε καὶ πράξεσι, τοὺς ἐνδεεῖς στηρίζαντα,
τιμήσωμεν ἐν ἄσμασιν, ὑμνολογοῦντες ἐνθέως, τὸν
βίον τούτου καὶ ἔργα.

Θεοτοκίον.

Παρθένε θεοδόξαστε, χριστιανῶν τὸ στήριγμα, ἡ
φοβερὰ προστασία, τῶν ἀδυνάτων ἀνθρώπων,
νοσοῦντων ἡ ἀνόρθωσις, καὶ τῶν πασχόντων σθένωσις,
τῆς Οἰκουμένης σκέπασμα, σεμνοπρεπῶς σὲ
ὑμνοῦμεν, οἱ δοῦλοί σου ὁμοφώνως.

Εἰς τοὺς Αἵνους.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι.

Τί σε ὀνομάσωμεν Ὅσιε, τῶν Φαράσων τὸν βλαστόν,
καὶ τῆς Κονίτης θησαυρόν, Σουρωτῆς τὸν ὁδηγόν,
καὶ τοῦ Σινᾶ τὸν ἀσκητήν, τοῦ Ἄθῳ, ἐγκαλλώπισμα τὸ
μέγιστον, Ἑλλάδος, τὸ ὑπόδειγμα πρὸς μίμησιν,

Παῖσιε θεοδόξαστε· ἡμῶν ὁ κόσμος καὶ καύχημα,
 ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε προσφωνήσω Παῖσιε, τῆς νεότητος πατέρα,
 καὶ λαμπρὸν μυσταγωγόν, μοναζόντων τὸν ἀλείπτην,
 πρὸς τὰ κρείττω θαυμαστόν, νοσοῦντων, ἰατῆρα
 ἀκριβέστατον, δαιμόνων, σκεδαστὴν καὶ πολεμήτορα,
 ἐν τοῖς ἐσχάτοις γὰρ ἔτεσιν, ὡς ἰσοστάσιος
 πέφηνας, τῶν πρόπαλαι, διδασκάλων τῶν ψυχῶν
 ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσεῖπω Παῖσιε, τῶν ἀνδρῶν
 ἐξηρτημένων, ταῖς οὐσίαις λυτρωτὴν, δηλωτὴν τῶν
 ἐσομένων, γεγονότων τοῖς πιστοῖς, ἀθέων, παιδευτὴν
 θαυμασιώτατον, δειλαίων, στηριγμὸν καὶ μέγα
 θάρσημα, ἀσκητικῶς γὰρ ἐβίωσας, καὶ ὑπὲρ φύσιν
 χαρίσματα, προσέλαβες, ἀξιάγαστε πατὴρ ἡμῶν.

Πάτερ θεοφόρε Παῖσιε, ὑπὲρ πάντων τῶν πιστῶν,
 τῶν ἀνυμνούντων σε θερμῶς, μὴ ἐλλείπῃς τὸν
 Χριστόν, καθικετεύων θερμουργῶς, ἐκτῆσω,
 παρρησίαν γὰρ πρὸς Κύριον, καὶ ἔσχες, χαρισμάτων
 πλήθος Ὅσιε, προρρήσεως καὶ ἰάσεως, τῶν
 ἀλγουμενων κακώσεσι, ἐν σώματι, καὶ ψυχῇ
 ἀειμακάριστε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ὅσιε πάτερ Παῖσιε, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν Ἑλλάδος, καὶ
 πανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν
 κατορθωμάτων σου, ὡς ἄγγελος γὰρ ἑνσαρκος, ἐκ τοῦ
 Ἀθωνος, τὰ ζωοποιὰ διδάγματα τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς
 πᾶσαν τὴν γῆν διεκήρυξας, ὡσαύτως δὲ γέγονας, τῇ

βιοτῇ καὶ ἔργοις σου, μοναστῶν πρότυπον, κοσμικῶν διδάσκαλος, νεότητος παιδαγωγός, Σουρωτῆς ὁ παραστάτης, καὶ πάντων ὁ φίλος· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ταπεινῶς, πρὸς σὲ Ἄγιε δεόμεθα, μὴ ἐλλείπης πρεσβεύων τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, Κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν, Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις τῶν Ὁσίων ὁ κοινωνός, Ἄθωνος τὸ κλέος, μοναζόντων ὁ στολισμός, χαίροις Ἐκκλησίας, διδάσκαλος ὁ νέος, Παῖσιε θεόφρον, ἡμῶν τὸ καύχημα.

